

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเพื่อสร้างแบบจำลองในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากระบวนการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย และเพิ่มความเข้าใจในสาระของงานวิจัยนี้ดังนี้ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญที่นำเสนอไว้ดังนี้

- ระบบการบริหารคุณภาพโดยรวม
- ระบบการบำรุงรักษาแบบทวีผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ระบบการบริหารคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management , TQM)

1.1 นิยามและความหมาย

การควบคุมคุณภาพโดยรวม คือ แนวทางในการบริหารขององค์กรที่มุ่งเน้นเรื่องคุณภาพ โดยสามารถใช้กับคนขององค์กรมีส่วนร่วม และมุ่งหมายผลกำไรในระยะยาวด้วยการสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า รวมทั้งการสร้างผลประโยชน์แก่หน่วยงานซึ่งขององค์กรและแก่สังคมด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยขออภัยความที่กล่าวถึงว่า TQM คืออะไร จากหนังสือ Quality Wars ซึ่งเขียนโดย Mr.Jeremy Main ซึ่งให้ความหมายเกี่ยวกับ TQM ได้อ้างคีเย่ยนว่า

"... วิธีการที่จะให้ได้มาซึ่งคุณภาพแบบใหม่ ค่อนข้างง่ายและเป็นเรื่องของสามัญสำนึก แต่การที่จะใช้ให้ได้ผลสำเร็จนั้นเป็นเรื่องที่ยากอย่างยิ่ง เมื่อจาก เราต้องเปลี่ยนวิธีการทำงานเสียใหม่ คุณภาพนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามและความกระตือรือร้น อย่างจริงจัง มุ่งที่จะปรับปรุงงานทุกอย่างอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังต้องใช้ความอดทนอดกลั้น เพราะความพยายามที่ว่านี้ไม่มีสิ้นสุด และบางครั้งคุณภาพนี้อาจไม่สูงเท่าที่ต้องการ อย่างไรก็ตาม TQM จะดำเนินไปได้ดีถ้าพนักงานมีแรงจูงใจและมีความรู้ความสามารถที่จะตรวจสอบทุกอย่างที่ทำว่าสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม ได้หรือไม่ ผู้บริหารต้องเต็มใจที่จะ เปลี่ยนรูปแบบการบริหารแบบอเมริกันที่ถือว่า ทำงานอยู่ที่ผู้บริหารแต่เพียงผู้เดียว และกลับมากระตุ้นให้พนักงานคิดและตั้งใจที่จะมีส่วนร่วมในการบริหาร ผู้นำต้องเต็มใจและกระตือรือร้น ที่จะให่องค์การเปลี่ยนแปลง มุ่งสนับสนุนเรื่องการผลิต และกระบวนการให้มากขึ้น ไม่ใช้สนับสนุนเรื่อง การเงินแต่เพียงอย่างเดียว มุ่งที่ผลในระยะยาว ไม่ใช่

ระบบสั้น นอกเหนือจากนั้น คุณภาพแบบ ใหม่นี้คือการทุ่มเทเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการของลูกค้า..."

1.2 ความเป็นมาของ TQM

TQM เริ่มตั้งแต่ปลายปี 1940 โดยความพยายามของบุคคลที่มีบทบาทในการบริหารคุณภาพ เช่น Juran , Feigenbaum และ Deming ในปี 1951 Feigenbaum ได้แต่งหนังสือ เรื่อง Total Quality Control และในปีเดียวกัน Joseph M. Juran เขียนหนังสือ เรื่อง Juran's Quality Control Handbook TQM ได้รับความนิยมและมีผลในทางปฏิบัติมากในประเทศญี่ปุ่นซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับชาติ ที่เน้นการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดี ทั้งนี้เนื่องจากญี่ปุ่นเป็นประเทศที่แพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 และต้องการฟื้นฟูประเทศโดยการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพส่งออกเพื่อนำเงินตราเข้าประเทศ ในขณะนั้นประเทศญี่ปุ่นเมริคายเป็นผู้นำทางด้านการผลิตอุตสาหกรรม และสินค้าของญี่ปุ่นเป็นที่ต้องการของลูกค้าทั่วโลก ดังนั้นญี่ปุ่นจึงไม่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงใดๆ ในด้านการผลิต โดยไม่รู้ตัวว่าคุณภาพของสินค้าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ในทศวรรษต่อมา ในปี 1951 ประเทศญี่ปุ่น โดยสมาคมนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรแห่งประเทศญี่ปุ่น (Japanese Union of Scientists and Engineers, JUSE) ได้จัดทำรางวัลเดมิง (Deming Prize) เพื่อชูเกียรติให้กับบริษัทที่มีผลงานด้านคุณภาพที่ดีเด่นในแต่ละปี รางวัลดังกล่าวมีผลต่อการส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพสินค้าในญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

ในปี 1987 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้มอบรางวัลคุณภาพแห่งปีที่เรียกว่า Malcolm Baldrige Award แก่องค์กรที่มีผลงานด้านการประกันคุณภาพยอดเยี่ยม

ประชญาของ TQM มุ่งหวังให้บุคลากรทุกคนทุกฝ่ายร่วมมือกันในการสร้างคุณภาพของงานขององค์กร หลักการของ “Kaizen” ในประเทศญี่ปุ่นต้องการให้พนักงานทุกคนก้าวหน้าไปอย่างเพื่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง TQM สอนให้ป้องกันของเสีย ซึ่งหมายรวมถึงความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นสินค้า ข้อมูลข่าวสาร หรือความสำเร็จของเป้าหมายตามที่ลูกค้าทั่วทั้งภายนอกและภายใน รวมทั้งฝ่ายบริหารคาดหวัง TQM ขั้นหมายรวมถึงระบบการตรวจสอบหรือสืบกัน เพื่อสามารถบูรณาญาหารได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ได้รับการแก้ไขปรับปรุง

Dr.Deming ได้ริเริ่งวงจรเดมิง “Deming Cycle” เพื่อแสดงถึงหลักการทำางาน วางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบ แก้ไข (Plan – Do – Check – Action) เพื่อการบริหารที่ดีซึ่งการจัดการที่ดีจะต้องมีการวางแผน หรือพัฒนาเป้าหมายสำหรับแผนงานและกำหนดระยะเวลา แล้วเสร็จตามแผน หลังจากนั้นแผนต้องถูกนำไปปฏิบัติผล การปฏิบัติจะต้องถูกตรวจสอบหรือ

ทบทวนตามระยะเวลาที่กำหนด และในที่สุดผู้บริหารจะต้องพิจารณาดำเนินการหรือตัดสินใจในการดำเนินการขั้นต่อไป

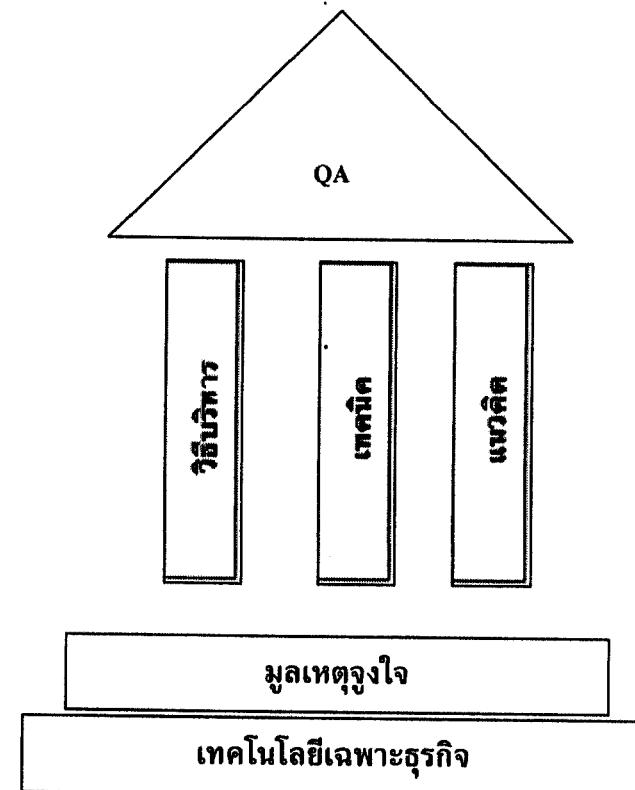
1.3 ข้อดีของการบริหารคุณภาพโดยรวม TQM

- มีระบบทำงานที่ดี
- มีมาตรฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้
- ไม่มีปัญหาเฉพาะหน้า
- ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ถูกต้อง
- มีความคิดริเริ่มปรับปรุงงาน
- มีการสื่อสารแบบ 2 ทาง (Top-Down and Bottom-Up)
- มีเป้าหมายนโยบายที่ชัดเจน
- มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
- ทุกคนทำงานโดยใช้ PDCA อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริง

1.4 แนวคิด (Concept) ของการบริหาร TQM

- เน้นความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญ
- ลูกค้าคือหัวใจงานที่ถัดไป (ทั้งภายในและภายนอก)
- เชื่อมั่นในคุณค่าของคน (บริหารแบบมีส่วนร่วม)
- P D C A พื้นฐานการบริหารงาน
- ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจมากกว่าความรู้สึก (Statistical Quality Control)
- การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Kaizen)

1.5 โครงสร้างของ TQM ตามทัศนะของ Dr.Kano (Kano House of Quality)

ภาพที่ 2.1 บ้านคุณภาพตามทัศนะของ ดร. คาน (Kano's House of Quality)

1.5.1 ฐานราก

- 1) เทคโนโลยีของธุรกิจ
- 2) มูลเหตุจุงใจที่ซัดเจน

1.5.2 โครงสร้างบ้าน

- 1) วิธีการบริหาร
- 2) แนวคิด
- 3) วิธีการและเทคนิค

1.5.3 หลังคาบ้าน

- 1) การประกันคุณภาพเพื่อความพึงพอใจของลูกค้า

2. ระบบการบำรุงรักษาแบบทวีผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม (Total Preventive Maintenance, TPM)

2.1 ความหมายของ TPM

TPM ย่อมาจาก Total Productive Maintenance หมายถึง การบำรุงรักษาทวีผลแบบทุกคนมีส่วนร่วม ในปี 1971 สถาบันแห่งการบำรุงรักษาโรงงานของประเทศญี่ปุ่น (Japan Institute of Plant Maintenance) ได้ให้ความหมายของ TPM ไว้ดังนี้

2.1.1 TPM คือ ระบบการบำรุงรักษาที่จะทำให้เครื่องจักรอุปกรณ์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Overall Efficiency)

2.1.2 TPM คือ การประยุกต์ใช้ PM เพื่อให้สามารถใช้เครื่องจักรได้ตลอดอายุการใช้งาน

2.1.3 TPM คือ ระบบการบำรุงรักษาของทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับเครื่องจักร อุปกรณ์ ได้แก่ ผู้วางแผนการผลิต ผู้ใช้เครื่อง และฝ่ายซั่อมบำรุง

2.1.4 TPM คือ ระบบการบำรุงรักษาที่อยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมตั้งแต่ ผู้บริหารระดับสูงจนถึงผู้ใช้เครื่อง

2.1.5 TPM คือ การทำให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำ PM ในลักษณะเป็นกลุ่มย่อยหลายกลุ่ม

ณ เวลาเดียว TPM ยังเป็นการพัฒนาขึ้นมาเพื่อส่วนการผลิต ดังนั้นความหมายของ TPM ในที่นี้จึงเป็นของ TPM ในส่วนผลิต (Production Sector TPM)

อย่างไรก็ตามการพัฒนาของ TPM ได้มีมาอย่างต่อเนื่องทำให้ทราบว่า ถึงแม้ว่าจะทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพสูงสุด ก็ยังไม่ใช่ประสิทธิภาพสูงสุดของ บริษัท ดังนั้น การพยายามเพิ่มประสิทธิภาพตามแนวทางของ TPM ในส่วนผลิตอย่างเดียวคงไม่พอ ต้องให้ทุกฝ่ายอกเห็นออกจากส่วนผลิต เช่น ฝ่ายขาย ฝ่ายบริหาร เข้ามาร่วมด้วยทำให้ ความหมายของ TPM เป็นความหมาย TPM ทั่วทั้งบริษัท (Company-wide TPM)

2.2 ความหมายของ TPM ทั่วทั้งองค์กร

- TPM คือ ระบบการบำรุงรักษาที่ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือของทุกฝ่าย โดยมีความมุ่งมั่นว่าประสิทธิภาพโดยรวมของระบบการผลิตต้องสูงสุด

- TPM คือ การทำให้เกิร์ระบบป้องกันเพื่อไม่ให้มี ความสูญเสีย (Losses) เกิดขึ้นกับเครื่องจักรและ ผลิตภัณฑ์ ซึ่งทั้งนี้ต้องทำให้เกิด "อุบัติเหตุเป็นศูนย์" "ของเสียเป็นศูนย์" และ "เครื่องเสียเป็นศูนย์"
- TPM คือ การให้ฝ่ายผลิต ฝ่ายพัฒนา ฝ่ายบริหาร ฝ่ายขาย มาร่วมกันในการ พัฒนาประสิทธิภาพ โดยรวมของระบบการผลิต
- TPM คือ ระบบการบำรุงรักษาที่อยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมตั้งแต่ ผู้บริหารระดับสูงจนถึง ผู้ใช้เครื่อง
- TPM คือ การทำให้ความสูญเสียเป็นศูนย์โดยผ่านกิจกรรมกลุ่มย่อยที่ทุกกลุ่มนิการงานที่ ควบคู่กัน (Overlapping)

2.3 ข้อเปรียบเทียบระหว่าง TQC และ TPM

TQC ย่อมาจากคำว่า "Total Quality Control" หมายถึง การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ ซึ่งเป็นปรัชญาการบริหารที่เน้นคุณภาพโดยผ่านกิจกรรมกลุ่มย่อยที่รักษาดีในนาม วงจรการควบคุมคุณภาพ (QCC, Quality Control Circle) เป็นการเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะ ของ TQC และ TPM

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบระหว่าง TQC กับ TQM

ประเด็น	TQC	TPM
จุดประสงค์	ปรับปรุงสถานประกอบการในเชิง โครงสร้างทั่วทั้งองค์การ (เพื่อ ความสำเร็จทางธุรกิจ ภายใต้ความพึง พอใจของพนักงาน)	เหมือน TQC
วัตถุประสงค์ของการ บริหาร	บริหารคุณภาพ (โดยเฉพาะคุณภาพ ในผลิตภัณฑ์)	บริหารเครื่องจักรอุปกรณ์ (โดยเฉพาะอุปกรณ์ที่ใช้ในการ ผลิต)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ประเด็น	TQC	TPM
ความหมายของคำว่า "บรรลุเป้าหมาย"	มีระบบที่มั่นใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์จะมีคุณภาพ (เน้นระบบมากกว่าเน้นอุปกรณ์) เป็นกุญแจที่ได้รับการมอบหมาย ตามความเหมาะสมของเสียเป็นศูนย์ เครื่องเสียเป็นศูนย์ อุบัติเหตุเป็นศูนย์	มีสภาพเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มั่นใจได้ว่า อยู่ในสภาพที่ดีตลอดเวลา (เน้นอุปกรณ์มากกว่าระบบ)
กิจกรรมกุญแจอย	เป็นกุญแจสามัคคิร	เป็นกุญแจที่ได้รับการมอบหมายตามความเหมาะสม
เป้าหมายสูงสุด	PPM (Part per million) ของเสียหนึ่งในล้าน	ของเสียเป็นศูนย์ เครื่องเสียเป็นศูนย์ อุบัติเหตุเป็นศูนย์

2.4 แปดเสาหลักของ TPM

- การปรับปรุงเฉพาะเรื่อง (Individual Improvement)
- การบำรุงรักษาด้วยตนเอง (Autonomous Maintenance)
- การบำรุงรักษาตามแผน (Planned Maintenance)
- การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการทำงานและการบำรุงรักษา (Operation and Maintenance Development)
- การดำเนินการบำรุงรักษาตั้งแต่ขั้นการออกแบบ (Initial Phase Management)
- ระบบการบำรุงรักษาเพื่อคุณภาพ (Quality Maintenance)
- ระบบการทำงานของฝ่ายบริหารที่ตระหนักรถึงประสิทธิภาพการผลิตหรือเรียกว่า TPM ในสำนักงาน (TPM in Office)
- ระบบชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมภายในโรงงาน (Safety, Hygiene and Working Environment)

ในเสาหลักที่ 1, 2 และ 3 เป็นเสาหลักที่ต้องดำเนินการให้เกิด TPM ในส่วนผลิต โดยก่อนเริ่มดำเนินการและขณะดำเนินการต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะอยู่ตลอดเวลา ซึ่งถือเป็นหน้าที่ในเสาหลักที่ 4 ส่วนเสาหลักที่ 5 ถือเป็นขั้นสูงของ TPM ในส่วนผลิต เนื่องจาก

เป็นการป้องกันการบำรุงรักษาให้ติดไปกับตัวเครื่องจักรอุปกรณ์ วัตถุคืน กรรมวิธีการผลิต วิธีการทำงาน รวมถึงการออกแบบและวางแผนงานหรือกระบวนการ สำหรับในเสาหลักที่ 6, 7 และ 8 เป็นเสาหลักที่ดำเนินการเพื่อขยาย TPM จากส่วนผลิตไปสู่ TPM ทั่วทั้งองค์การ

2.5 บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ

แม้ว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ของ TPM จะต้องปฏิบัติโดยฝ่ายผลิตและฝ่ายซ้อมบำรุง แต่ก็เป็นความคิดที่ผิดถ้าจะให้ห้องส่องฟายดังกล่าวทำกิจกรรมทั้งหมด เสาหลักของ TPM ควรจะมี การดำเนินการในลักษณะของกิจกรรมกลุ่มย่อยที่มีสมาชิกมาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตามลักษณะของ เสาหลักนั้นๆ

2.5.1 การปรับปรุงเฉพาะเรื่อง (Individual Improvement)

ผู้รับผิดชอบ : ผู้จัดการและหัวหน้างานในสายการผลิต

เป้าหมาย : ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้อยู่ระดับสูงสุดอยู่เสมอ
เครื่องจักรเสียเป็นศูนย์และของเสียเป็นศูนย์

บทบาทและหน้าที่ : กำจัดความสูญเสีย

คำนวณค่า OEE ของแต่ละสายการผลิตหรือของแต่ละผลิตภัณฑ์พร้อมทั้งทำการตั้งเป้าหมาย

วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ OEE ต่ำ

ทำการวิเคราะห์ด้วยหลัก P-M เพื่อกำจัดความเสียหายแบบเรื้อรัง

ให้ติดตามว่า แต่ละช่วงเวลาเครื่องจักรควรจะได้รับการ ปรับปรุงอย่างไร

2.5.2 การบำรุงรักษาด้วยตนเอง (Autonomous Maintenance)

ผู้รับผิดชอบ : ผู้ใช้เครื่องและหัวหน้างานในสายการผลิต

เป้าหมาย : ผู้ใช้เครื่องมีความรู้และความเข้าใจในกลไกของเครื่อง

ผู้ใช้เครื่องสามารถบำรุงรักษาเครื่องจักรได้ด้วยตนเอง

บทบาทและหน้าที่ : ปฏิบัติตาม 7 ขั้นตอนของการบำรุงรักษาด้วยตนเอง

1. การทำความสะอาดแบบตรวจสอบ
2. กำจัดจุดยากลำบากและแหล่งกำเนิดปัญหา
3. การเตรียมมาตรฐานการบำรุงรักษาด้วยตนเอง
4. การตรวจสอบโดยรวม
5. การตรวจสอบด้วยตนเอง
6. การจัดทำเป็นมาตรฐาน

7. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2.5.3 การบำรุงรักษาตามแผน (Planned Maintenance)

- ผู้รับผิดชอบ :** ผู้จัดการและหัวหน้างานในฝ่ายซ่อมบำรุง
- เป้าหมาย :** เพิ่มประสิทธิภาพของงานซ่อมบำรุง เพื่อไม่ให้เกิดความสูญเสียในกระบวนการผลิต
- บทบาทและหน้าที่ :** จัดทำแผนการบำรุงรักษาประจำวัน。
 จัดทำแผนการบำรุงรักษาตามระยะเวลา
 จัดทำแผนการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน
 ยึดอายุการใช้งานของเครื่องจักร
 ควบคุมการเปลี่ยนชิ้นส่วนตามคาดการณ์ที่กำหนด
 วิเคราะห์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและหาทางป้องกัน
 ควบคุมการหล่อลื่น

2.5.4 การศึกษาและฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะการทำงานและการบำรุงรักษา (Operation and Maintenance Development)

- ผู้รับผิดชอบ :** ผู้ใช้เครื่องและพนักงานซ่อมบำรุง
- เป้าหมาย :** ยกระดับความสามารถในการเทคนิคของทีมผู้ใช้เครื่องและช่างซ่อมบำรุง
- บทบาทและหน้าที่ :** ฝึกอบรมในหัวข้อต่อไปนี้
 การบำรุงรักษาเบื้องต้น
 การขันแน่นและการปรับแต่ง
 การใช้งานของเครื่อง
 การบำรุงรักษาเบริ่ง
 การบำรุงรักษาระบบส่งกำลัง
 การบำรุงรักษาระบบไฮดรอลิกส์และระบบนิวเมติกซ์
 การบำรุงรักษาระบบควบคุมด้วยไฟฟ้า

2.5.5 การคำนึงถึงการบำรุงรักษาตั้งแต่ขั้นการออกแบบ (Initial Phase Management)

ผู้รับผิดชอบ : ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและพัฒนา

วิศวกรการผลิต

วิศวกรซ่อมบำรุง

เป้าหมาย : พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ดีขึ้น

ออกแบบอุปกรณ์เครื่องไม้เครื่องมือให้งานได้เร็วขึ้น

ผลิตภัณฑ์ใหม่และเครื่องจักรใหม่ต้องบำรุงรักษาได้ง่าย

บทบาทและหน้าที่ : ตั้งเป้าหมายของการออกแบบและพัฒนา

ออกแบบโดยการคำนึงถึงเครื่องจักรที่ต้อง

- ทำการผลิตได้ง่าย
- คุณภาพคงที่
- ใช้ง่าย
- บำรุงรักษาได้ง่าย
- มีความน่าเชื่อถือ

ศึกษาค่าใช้จ่ายตลอดอายุการใช้งานของเครื่อง

ทบทวนแบบของผลิตภัณฑ์และเครื่องจักรอยู่เสมอ

2.5.6 ระบบการบำรุงรักษาเพื่อคุณภาพ (Quality Maintenance)

ผู้รับผิดชอบ : ผู้จัดการฝ่ายประกันคุณภาพ

วิศวกรการผลิต

หัวหน้าสายการผลิต

เป้าหมาย : เครื่องจักรต้องไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดของเสีย หรือ "การผลิตของเสียเป็นศูนย์"

บทบาทและหน้าที่: ทบทวนมาตรฐานคุณภาพและข้อกำหนดทางเทคนิคที่ทำไว้กับลูกค้า
ประกันคุณภาพทุกขั้นตอนไม่ว่าจะเป็นกระบวนการ วัตถุคุณภาพ พลังงาน

อุปกรณ์ หรือวิธีการ

หาสาเหตุที่ทำให้คุณภาพเกิดความผิดปกติ

จัดทำมาตรฐานการตรวจสอบในจุดต่างๆ ของเครื่องที่มีผลต่อคุณภาพ

**2.5.7 ระบบการทำงานของฝ่ายบริหารที่ตระหนักรถึงประสิทธิภาพการผลิต หรือ
เรียกว่า TPM ในสำนักงาน (TPM in Office)**

ผู้รับผิดชอบ : ผู้จัดการและพนักงานในฝ่ายขายและฝ่ายบริหาร

เป้าหมาย : กำจัดความสูญเสียที่เกิดจากการประสานงานระหว่างฝ่าย
จัดทำงานบริการด้านธุรการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
สนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้กับฝ่ายผลิต

บทบาทและหน้าที่: การบำรุงรักษาด้วยตนเองในสำนักงาน

1. ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
2. พัฒนาระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
3. จัดทำเป็นมาตรฐาน
4. ปรับทัศนคติว่า "ต้องทำทุกอย่างที่ฝ่ายผลิตต้องการ"

การปรับปรุงเฉพาะเรื่อง

1. ลดเวลาในการดำเนินบัญชี .
2. ปรับปรุงระบบการจัดส่ง
3. ปรับปรุงระบบจัดซื้อและจัดจ้าง

2.5.8 ระบบชีวอนามัย ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมภายในโรงงาน (Safety, Hygiene and Working Environment)

ผู้รับผิดชอบ : คณะกรรมการมาตรฐานแรงงานของโรงงาน

เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย

เป้าหมาย : อุบัติเหตุเป็นศูนย์

พัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานและความปลอดภัยในโรงงาน

บทบาทและหน้าที่: เก็บข้อมูลและจัดทำสถิติการเกิดอุบัติเหตุ

วิเคราะห์การปฏิบัติงานเพื่อหาข้อตอนที่อาจเกิดอันตราย

ขัดมลภาวะในสถานที่ทำงาน

วัดอัตราการอนรักษ์พลังงาน

ส่งเสริมให้พนักงานมีสุขภาพที่ดีด้วยกิจกรรมต่างๆ

สร้างบรรยากาศที่น่าทำงาน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้มีการศึกษาข้อมูลการวิจัยจากหลายแหล่งเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ แบบจำลองการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติก ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วยองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และจะต้องนำเอาข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยพัฒนาระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์มาผนวกกับองค์ความรู้ด้านระบบบริหารคุณภาพโดยรวมและระบบการบำรุงรักษาที่ผลแบบทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดระบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อการพัฒนาของบริษัทได้ ในปัจจุบันการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์มีอยู่มากmany ในหลากหลายสาขาด้วยกัน ซึ่งสามารถสรุปงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

Cabonara, Nunzia และ Schiuma, Gianni (2004) ได้ศึกษากระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพในเขตอุตสาหกรรมของอิตาลี โดยอาศัยกระบวนการความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ (Cognitive approach) เน้นที่กระบวนการบริหารความรู้ในองค์กร และธรรมชาติในความรู้ที่เกี่ยวข้องในการทำงานในแต่ละส่วนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์

Bindana, Bopaya and Desai, Salil (2004) ได้ศึกษาและสร้างแบบจำลองสำหรับศูนย์การทำดันแบบในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ พบว่าประสบความสำเร็จอย่างดีในด้านการศึกษาเชิงวิศวกรรม ซึ่งต่อไปจะมีการตั้งเป็นศูนย์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้นที่ศึกษาเกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรม

Gerwin, Donald and Meister, Darren (2002) ได้มีการศึกษาปัญหาที่เกิดจากการทำการพัฒนาร่วมกับการในแต่ละหน่วยธุรกิจ (งานวิจัยและพัฒนา กับงานผลิต) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ พบว่าระดับขั้นของกรเห็นพ้องต้องกันของแต่ละภาคส่วนของการทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒnar่วม

Ettlie, John E. and Subramaniam, Mohan (2004) เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงวิธีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในการศึกษาผ่านการพัฒนาของบริษัทขนาดใหญ่ 8 บริษัท โดยการสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด พบว่าเกือบทุกบริษัทที่สำรวจเพิ่งที่จะเริ่มทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใหม่ที่ไม่เคยทำมาก่อนในบริษัท (new to the firm) สิ่งที่ใหม่ในอุตสาหกรรม (New to industry) หรือ ใหม่ในโลก (new to the world) ซึ่งแต่เดิมนั้นไม่ถูกต้องที่จะคิดที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก โดยผลิตภัณฑ์ใหม่เล่าถึงการเกิดจากการผลักดันของความต้องการทางการตลาดและการผลักดันทางเทคโนโลยี โดยเป็นการสั่งการจากระบบทภายนอกในระดับผู้บริหารระดับกลุ่มและผู้บริการระดับสูง ผลของการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับทรัพยากรและความสามารถของบุคลากร จะเป็นการยากถ้าการเปลี่ยนแปลงระบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาก

Govers, Cor P.M. (2001) "ได้มีการศึกษาการใช้ Quality Function Deployment, QFD ใน การพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นการศึกษาผลประโยชน์จากการนำ QFD มาใช้ และปัญหาที่เกิด จากการนำเอา QFD มาใช้งาน ซึ่งปัญหางานจากการนำเอา QFD ไปประยุกต์ใช้งานนั้นมีอยู่ 3 ประการ คั้นนี้ ปัญหาด้านวิธีการนำไปปฏิบัติ ปัญหาด้านองค์กร และปัญหาที่เกี่ยวกับนโยบายผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้อีกปัญหาที่สำคัญคือ วัฒนธรรมองค์กร พนักงานบริหารงานแบบตะวันตกนั้นทำให้ ประสิทธิภาพการนำ QFD มาใช้ไม่ได้เต็มความสามารถ ซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายผลิตภัณฑ์ และ การทำงานร่วมกันข้ามหน่วยงาน (cross-functional) ที่แตกต่างกัน